

NATWARDZENIE (1) *sb n*

A sg natwardz(e)ni(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. natwardzić.

Stwardnienie, obrzmałość:

Szereg: »albo kra, albo natwardzenie«: Thedy ktho ma bolenie w lewym boku w flezionie/ albo krę/ albo natwardzenie [*SpiczZioł: náthwárdzenie*]/ Rozmoczywłzy modri fukienny płath w onym oczcie/ przylož na on bok lewy *FalZioł* III 14b.

ZCh